

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļavārdi šai nedēļai

26. septembrī

Rudens ir pienācis pavisam skaidri. Šobrīd vēl jāpaveic noteikti rudens darbi, taču nu jau esam iekšēji atvadījušies no vasaras cikla un orientējamies uz to gada daļu, kad tumsas ir vairāk kā gaismas, ārēja aukstuma vairāk kā ārēja siltuma. Paraudzīsimies uz gada riti un specifiski uz norisēm, kas dvēseliski saistās ar šo brīdi! Bet vispirms atcerēsimies astronomiski pretējo punktu gada ritējumā. Un tas, protams, ir pavasaris. Pavasarī zīmīgākais notikums ir Lieldienas, kas ir saistītas ar augšāmcelšanos un pavasara saulgriežiem. Tad - pavasarī, mēs gājām pretī lielākai gaismai, dienām paliekot garākām. Taču tagad dienas jau ir īsākas par tumsas periodiem, jo rudens saulgrieži jau pagājuši. Esam jau laikā ar Miķeļu, jeb erceņģeļa Mihaela zīmi. Ar to, saskaņā ar latviskajām tradīcijām ieejam arī tā sauktajā Veļu laikā, laikā, kad garīgā pasaule tā kā ir tuvāka, kad mūsos, varbūt neapzināti ienāk kaut kas no tādas kā lielākas godbijības. Dabā vairs nav jūtama vasaras bezbēdība. Tagad daba, vēl uzliekot krāsainu lapu tērpus, tos drīz vien nometīs un tā kā ieies sevī. Bet kas notiek tevī pašā – cilvēkā? Daudzi mēs šajā laikā jūtam nepieciešamību pēc tādas iekšējas pieredzes, kas vairotu gaišumu mūsu dvēselē. Mūs ir stiprinājusi vasaras gaisma un siltums, bet tagad mums jābūt gataviem saskarsmei ar tumsu un aukstumu, un tas nav tikai ārējā nozīmē. Tas ir jautājums arī par mūsu spēju uz kontemplatīvu attieksmi pret dzīvi. Tā nav tikai sēdēšana klusējot, kurai arī, neapšaubāmi, ir sava nozīme, bet daudz vairāk tā ir aktīva piedalīšanās dzīvē – aktīva izpratne par realitāti. Un pavisam dabiska patiesībā ir tā, ka, jo aktīvāk un patiesāk tu piedalies pats savā dzīvē, to veidojot, jo vairāk tev ir spēka, enerģijas. Jo vairāk tu piepildi savu laiku, jo vairāk tev IR laika. Un otrādi: jo vairāk tu savu laiku iznieko, jo mazāk tev ir laika, un, jo mazāk tu vari izdarīt. Jo vairāk tu savas dzīves grožus atdod kādam citam, jo enerģijas tev pašam ir mazāk. Un te mēs saprotam, ka arī Kristus runā par to, ka tu atrodi

jaunus enerģijas avotus, ja dari, ja pats piedalies procesos, kas tavam Es ir svarīgi, un protams, arī, ja atrodi spēku un nebaidies piedalīties tajā, kas notiek ap tevi.

Tieši šajā kontekstā Kristus mūs šobrīd uzrunā evaņģēlijā: *“Man ir ēdiens, ko ēst, kuru jūs nezināt... Mans ēdiens ir darīt tā gribu, kas mani ir sūtījis, un piepildīt viņa darbu.... Redziet, es jums saku: paceliet savas acis un skatiet druvas, kas jau ir baltas pļaujai.”* (Jņ.4: 32, 34-35)

Šobrīd ir laiks, kad ap mums ir izteikti jūtamas ne tikai bailes, bet arī apātija. Par bailēm un apātiju runājot, šajā laikā satieku jo daudzus, kas baidās izteikt savu viedokli, jo ļoti iespējams, atradīsies kādi skaļāki, kas to “zinātniski” gribēs apgāzt vai pasludināt par kaitīgu. Un, līdz ar to tu pats vari iegūt kādu “zīmogu”, no kura nebūt nebūs viegli atbrīvoties. Tas blakus bailēm rada sajūtu, ka tavš viedoklis un tavas sajūtas labāk neizpaust. Tā arī šobrīd vairāk droši un pārlicināti jūtas tie, kas domā vienkārši tā, kā vairākums, masas, kuras vada varas autoritāšu viedokļi. Šo apātiju zināmā sabiedrības daļā veicina arī tas, mēs redzam arī, ka tu jau vari izteikt savu viedokli cik gribi, taču, ja tev būs uzlikts kāds “zīmogs”, tad apkārtējo uztvere var būt ievirzīta tā, ka neviens tavam viedoklim nepievērsīs nekādu uzmanību.

Bet, mēs ieejam arī Ražas svētku laikā. Šajā pasaules dramatisko pārmaiņu laikmetā arī atcerēsimies saskatīt paši savas dzīves ražu un arī to, kāda raža šī laika pasaulē kam ir plašākās norisēs – sabiedrības dzīvē, arī politikā, ekonomikā... Bet vispirmām kārtām – cilvēku dvēselēs.

Kristus saka: “paceliet acis”! Nevis nolaidiet, bet paceliet... Un tas ir arī aicinājums uz drosmi. Paskatīsimies uz erceņģeļa Mihaela tēliem ikonogrāfijā, atradīsim, kur svētajos rakstos par viņu rakstīts! Tur varam smelt drosmi! Un, par to arī turpināsim domāt šajā nedēļā!